

"Śrīmad Bhāgavatam" 10.44.11-16

valgata śatrum abhita
kṛṣṇa asya vadanāmbujam
vīkṣyatā śrama-vāry-upta
padma-kośam ivāmbubhi

Tik pažvelkit į Krišnos lotosinį veidą, kai Jis bėgioja aplink savo priešininką! Nuo įtemptos kovos padengtas prakaito lašeliais, šis veidas panašus į lotosą pasidengusį rasa.

kiṅ na paśyata rāmasya
mukham ātāmra-locanam
muṣṭikaḥ prati sāmaraṅga
hāsa-saṅgambha-śobhitam

Argi jūs nematote Viešpaties Balarāmos veido? Jo akys paraudusios kaip varis iš pykčio Muṣṭikai, o jo grožį dar labiau sustiprina jo juokas ir pasinėrimas į kovą.

puṅyā bata vraja-bhuvo yad ayaṅ nṛliṅga
gūhaḥ purāṅga-puruṅga vana-citra-mālya
gāṅ pālayan saha-balaḥ kvaṅ ayaṅ śca veṅ u
vikrīdayāñcati giritra-ramārcitā ghri

Kokie gi dorovingi Vradžos krašto plotai! Juk ten klaidžioja ir pramogauja pats pirminis Dievo Asmuo, užsimaskavęs žmogiškais bruožais! Pasidabinęs nuostabiai margomis miško girliandomis, Jis groja savo fleita ir su Balarāma kartu gano karves, o jo pėdas garbina Viešpats Śiva ir deivė Ramā.

gopyas tapaḥ kim acarān yad amuṅya rūpa
lāvaṅya-sāram asamordhvam ananya-siddham

dṛgbhiḥ pibanty anusavābhinavaḥ durāpam
ekānta-dhāma yaśasaḥ śriya aiśvarasya

Kokias askezes turėjo atlikti gopės? Savo akimis jos nuolat geria nektarą - Viešpaties Kṛṣṇos pavidalą, kuris yra viso meilumo esencija, kuriam niekas neprilygsta ir kurio niekas nepranoksta. Šis pavidalas yra vienintelė grožio, šlovės ir turtų buveinė. Jis savaime tobulas, visuomet gavus ir ypatingai retas.

yā dohane 'vahanane mathanopalepa
preṣkheḥ khanārbha-ruditokā aḥ a-mārjanādau
gāyanti cainam anurakta-dhiyo 'śru-kaḥ hyo
dhanyā vraja-striya urukrama-citta-yānāḥ

Vradžos moterys yra pačios sėkmingiausios, nes jų protas visada prisirišęs prie Kṛṣṇos, o jų gerklė springsta nuo ašarų, jos nuolatos dainuoja apie Jį melždamos karves, kuldamos grūdus, plakdamos sviestą, rinkdamos kurui karvių mėšlą, supdamos savo mažus verkiančius vaikus, šlakstydamos vandeniui grindis, tvarkydamos namus ir t.t. Savo išaukštintos Kṛṣṇos sąmonės dėka jos automatiškai gauna visa, ko trokšta.

prātar vrajād vrajata āviśataś ca sāyaḥ
gobhiḥ samaḥ kvaḥ ayato 'sya niśamya veḥ um
nirgamyā tūrṇam abalāḥ pathi bhūri-puṇyāḥ
paśyanti sa-smita-mukhaḥ sa-dayāvalokam

Išgirdusios Kṛṣṇą grojant savo fleita, kai ryte su karvėmis Jis palieka Vradžą arba vakare kartu su jomis grįžta namo, jaunosios merginos, gopės, greitai išbėga iš savo namų, kad pamatytų Jį. Jos tikriausiai atliko daugybę dorovingų veiksmų, kad gali matyti Jį, einantį keliu, Jo besišypsantį veidą taip maloningai žvelgiantį į jas.